

Pobranie podatku - wyliczenie

Przykład

Spółka dokonała zagranicznemu kontrahentowi wypłaty należności w kwocie 100.000 zł. Przekazana należność podlegała w Polsce obowiązkowi podatkowemu, jednak spółka nie pobrała zryczałtowanego podatku dochodowego od tej należności i wypłaciła kontrahentowi zagranicznemu pełną jej kwotę. Spółka powinna pobrać podatek w wysokości 20%.

Wyliczenie podatku:

- *podstawa opodatkowania (po zaokrągleniu do pełnych złotych)*
- $100.000 \text{ zł} : 0,8 = 125.000 \text{ zł}$,
- *podatek do zapłaty (po zaokrągleniu do pełnych złotych)*
- $125.000 \text{ zł} \times 20\% = 25.000 \text{ zł}$.

Kontrahentowi zagranicznemu spółka zapłaciła 100.000 zł, a do urzędu skarbowego wpłaciła 25.000 zł.

Spółka będzie mogła zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wydatek w postaci podatku u źródła, który został opłacony przez nią z własnych środków zgodnie z postanowieniami umowy zawartej z zagranicznym kontrahentem. Takie rozwiązanie jest uznawane za dopuszczalne przez organy podatkowe, co zostało potwierdzone w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 kwietnia 2022 r., nr 0111-KDIB1-2.4010.697.2021.2.DP.

"(...) brak klauzuli umownej o ubruttowieniu wynikającej z umowy łączącej strony również nie wyklucza możliwości zaliczenia kwoty podatku u źródła (tj. kwoty ubruttowienia) do kosztów uzyskania przychodów, niemniej jednak w takich przypadkach konieczne jest wykazanie spełnienia przesłanek z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT. Należy zauważyć, że art. 15 ust. 1 wyraźnie wskazuje, że wydatki muszą być poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów. Oznacza to, że płatnik jest zobowiązany wykazać, że dokonane przez niego ubruttowienie służyło uzyskaniu przychodów, zachowaniu albo zabezpieczeniu źródła przychodów.

Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, że zaliczanie do kosztów kwoty podatku u źródła w przypadku, gdy w umowie nie jest zawarta klauzula ubruttowienia nie powinno następować automatycznie, lecz powinno mieć ono uzasadnienie w świetle ogólnych przesłanek zaliczania wydatków do kosztów uzyskania przychodów".

(interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 października 2022 r., nr 0111-KDIB2-1.4010.526.2022.1.BJ)

Płatność podatku

Płatnik powinien wpłacić pobraną kwotę podatku u źródła na swój indywidualny rachunek podatkowy.

Zgodnie z art. 26 ust. 3 updog, kwoty podatku pobranego przez płatników należy przekazać na rachunek urzędu skarbowego do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatek został pobrany. Płatnik powinien wykorzystać rachunek urzędu skarbowego, który jest właściwy według siedziby płatnika, a w przypadku nierezydentów - rachunek urzędu skarbowego, który jest właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.

Zgodnie z pismem Ministerstwa Finansów z 6 lutego 2020 r. (pismo nr DPP2.054.3.2020) na interpelację poselską nr 1603: "(...) w art. 26 ust. 3 Ustawy (...) o podatku dochodowym od osób prawnych (...) wskazano na możliwość zaistnienia trzech odrębnych stanów faktycznych, przy czym ich zaistnienie nie wpływa na indywidualny rachunek podatkowy, który winien być użyty do płatności. Warto podkreślić, że ustawodawca wyszczególnił sytuacje, w których płatność powinna być adresowana odpowiednio do urzędu skarbowego obsługującego płatnika, urzędu skarbowego obsługującego podatnika lub urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych (...). Niezależnie jednak od powyższego do każdego z tych organów podatkowych płatnik powinien dokonać zapłaty przy użyciu indywidualnego rachunku podatkowego identyfikującego płatnika, czyli struktura przedmiotowego rachunku będzie oparta o numer identyfikacji podatkowej płatnika. Nie istnieje zatem potrzeba pozyskiwania przez płatników indywidualnych rachunków podatkowych podatników".

[...]

"(...) w sytuacji dokonania zapłaty przy użyciu niewłaściwego indywidualnego rachunku podatkowego wystarczające jest podjęcie kontaktu z urzędem skarbowym do którego adresowano płatność oraz okazanie dowodu wpłaty. W takiej sytuacji pracownicy jednostek Krajowej Administracji Skarbowej dołożą wszelkiej staranności, aby niezwłocznie zidentyfikować wpłatę i dokonać właściwych operacji w postaci niezbędnego przerachowania lub, o ile taka będzie dyspozycja wpłacającego, zrealizować zwrot środków.

Odnosząc się do kwestii wygaśnięcia zobowiązania podatkowego uprzejmie wyjaśniam, że zgodnie z art. 59 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej zobowiązanie podatkowe wygasa w skutek zapłaty. Powyższe pozwala mieć pewność, że wyjaśnieniu zaistniałej nieprawidłowości w urzędzie skarbowym skutkującej podjęciem właściwych operacji księgowych na podatniku nie będzie ciążył obowiązek dokonania ponownej zapłaty".

Odliczenie podatku u źródła zapłaconego w innym państwie

Na mocy artykułu 20 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnik może odliczyć podatek zapłacony w kraju źródłowym w rozliczeniu za rok podatkowy, jeśli spełnione zostaną następujące warunki:

- podatnik podlega w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu,
- podatnik osiąga dochody zarówno w Polsce, jak i za granicą,
- dochody osiągnięte za granicą podlegają tamtejszemu opodatkowaniu,
- umowa międzynarodowa, której stroną jest Polska, nie przewiduje zwolnienia z podatku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- podatek od dochodów osiągniętych za granicą został zapłacony w tym kraju.

Aby skorzystać z odliczenia podatku zapłaconego za granicą na podstawie art. 20 ust. 1 CIT, konieczne jest spełnienie kilku warunków.

Po pierwsze, podatnik musi podlegać nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Polsce oraz osiągać dochody zarówno w kraju, jak i za granicą.

Po drugie, dochody uzyskiwane za granicą muszą podlegać opodatkowaniu w tym kraju, a podatek musi zostać już zapłacony.

Po trzecie, musi istnieć podstawa prawna w umowie w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub innej umowie międzynarodowej, którą Polska jest stroną, umożliwiającą uzyskanie informacji podatkowych przez organ podatkowy RP od organu podatkowego innego kraju. Warunki obliczenia odliczenia określa art. 20 ust. 8 updog. Zgodnie z interpretacją Krajowej Informacji Skarbowej, termin "dzień zapłaty podatku (zagranicznego)" oznacza dzień, w którym płatnik został obciążony kwotą podatku na swoim rachunku bankowym. Aby ustalić wielkość odliczenia, należy przeliczyć kwotę podatku zapłaconego w walucie lokalnej przez płatnika na polskie złote, stosując kurs średni NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień zapłaty podatku.